

Un sabat memorabil

Sâmbătă, 11 martie 2006

Gili Cârstea

Într-un comunicat de presă publicat pe situl ei (protestants.org), Federația Protestantă din Franța anunță convocarea adunării generale în zilele de 11 și 12 martie. După cum cei mai mulți dintre voi știu deja, subiectul central pe ordinea de zi a acestei sesiuni este primirea cu drepturi depline în rândul federației a cinci noi biserici, printre care și Uniunea Bisericilor Adventiste de Ziua a Șaptea.

Comunicatul ne informează că federația a început negocierile la nivelul comunităților locale în anul 2000. Apoi, în 2003 ele au fost primite ca membre cu titlu probatoriu pentru o perioadă de doi ani, un fel de test de credincioșie și seriozitate, prin care bisericile aspirante vor putea dovedi dacă sunt hotărâte să implementeze în comunitățile lor valorile federației, sau caută în calitatea de membru doar un titlu de respectabilitate, evitând eticheta de cult.

Se pare că Biserica Adventistă din Franța și-a făcut temele corect, căci comunicatul de presă al FPF ne informează că, întrunit în sesiune pe 21 ianuarie a.c., Consiliul FPF a decis primirea cu drepturi depline a tuturor celor cinci biserici, decizie care va fi supusă votului adunării generale de astăzi. Președintele FPF, Jean-Arnold de Clermont, organizează astăzi la ora 12:45 un dejun de presă, iar la ora 14:15 încep dezbaterile din adunarea generală asupra noilor adeziuni, care vor dura până la ora 18, ora votului.

Deși poate fără intenție, este semnificativ faptul că primirea Bisericii Adventiste ca membră cu drepturi depline în FPF are loc chiar în ziua sabatului, unul dintre punctele fundamentale în care ne deosebim de lumea creștină. Faptul că ei sunt dispuși să ne întindă mâna dreaptă a părtășiei fără să pară deranjați de ziua noastră de odihnă este la fel de îngrijorător ca și faptul că noi ne alăturăm aspirațiilor lor și devenim părtași activităților lor fără să fim deranjați de ziua lor de închinare. A devenit ziua Domnului nesemnificativă pentru religia globală care pare să ne înghită? Sau poate Biserica Adventistă nu mai consideră actuală și relevantă făgăduința Domnului: “Le-am dat și sabatele Mele, să fie un semn între Mine și ei, ca să știți că Eu sunt Domnul care îi sfințesc” (Eze 20:12). Singura explicație pentru care protestantismul își deschide porțile pentru adventism exact în sabat,

fără să fie deranjat de sabatul nostru, este aceea că sabatul nostru nu mai înseamnă nimic pentru noi, tot așa cum el nu mai înseamnă nimic pentru iudaismul de astăzi. Este doar o trăsătură culturală, un obicei moștenit, un element de spiritualitate provincială care nu mai deranjează pe nimeni.

Ei nu au greșit cu nimic în evaluarea lor; noi suntem cei care am proiectat această imagine, deoarece dincolo de simbol nu mai vedem rolul sfințitor al lui Dumnezeu și semnul pentru acest gen de sfințire. Tragedia este că nu mai credem în sfințire; ne bucurăm, alături de protestanți, să o avem doar în clipa plecării spre cer și nici o zi mai devreme.

Deși acum doi ani unii erau ferm convinși că FPF nu este decât un sindicat creștin, ultima ispravă a FPF le-a spulberat credința naivă și complice. Prin inițiativa de a organiza, alături de CCEE, turneul ecumenic european, FPF în frunte cu președintele ei, Jean-Arnold de Clermont, a demonstrat cât se poate de clar orientarea ecumenică și clericală a federației în care astăzi vom deveni parte cu drepturi depline, și va trebui să ne angajăm în succesul turneului ecumenic european care va culmina în 2007 cu adunarea de la Sibiu. Cele două mari conglomerate ecumenice europene, KEK și CCEE, au primit binecuvântarea papei pentru acest turneu, prin conducătorii lor prezenți la Roma la începutul acestui an. Vaticanul dorește unitatea vizibilă a trupului lui Hristos din Europa cât mai curând posibil, și a declarat că este gata pentru orice efort în acest scop. Noul imperiu european are nevoie de un suflet, iar ei sunt de acord că acest scop nobil justifică orice compromis.

Comunicatul de presă citează un fragment din Carta FPF, unde se precizează că “niciunul dintre noi (membri FPF) nu este posesorul Cuvântului și nici al adevăratei lui interpretări, dar suntem cu toți chemați să ne lăsăm transformați de acest Cuvânt, pentru a crește împreună în ascultare.”

Acceptând această poziție, Biserica Adventistă declară că ea nu a primit cuvintele lui Dumnezeu prin Hristos (Ioan 17:8.14), și că ea nu are adevărata interpretare a acestui Cuvânt. Aceasta este o confirmare oficială, deși indirectă, a insistențelor noastre că solia neprihănirii lui Hristos nu a fost nici recunoscută și nici primită, iar lipsa ei a creat un gol tocmai potrivit pentru puzderia de standarde false importate din creștinismul popular.

Pe drumul pe care s-a pornit, nu va exista nicio “transformare și creștere prin Cuvânt,” așa cum speră FPF. Singurul semn de viață în creștinismul mort în care se desfășoară bisericile protestante din Europa va fi saltul spectaculos în cârca fiarei activată prin puterea Balaurului (Apoc 13:4).

Acest sabat este o zi de sărbătoare pentru Biserica Adventistă din Europa, căci primește oficial dreptul de a folosi un segment al frâului, acel frâu care va mâna fiara să sufle foc și pară împotriva celor care nu vor dori să se plece în fața chipului și să primească semnul ei.